

V prvom odvolacom dôvode odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, čím porušil článok 87 ods. 1 ES, a nespĺnil si povinnosť odôvodnenia podľa článku 253 ES. Napadnutý rozsudok najmä dostatočne nepreskúmava ani neodôvodňuje kompenzačnú povahu pomoci, ktorá je predmetom Rozhodnutia, ani jej vplyv na trh, a porušuje zásadu zákazu diskriminácie a rovnosti zaobchádzania pri posudzovaní postavenia mestských podnikov s ohľadom na žalované podniky.

Predmetom druhého odvolacieho dôvodu je porušenie článku 86 ods. 2 ES a osobitne nedostatok posúdenia uplatniteľnosti výnimky pre podniky poverené správou služieb všeobecného hospodárskeho záujmu na prejednávanej vec.

Tretí odvolací dôvod, ktorý vychádza z porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES, spochybňuje tvrdenie napadnutého rozsudku o absolútnej diskrečnej právomoci Komisie pri uplatniteľnosti výnimky týkajúcej sa regionálnych ťažkostí a odkazuje na nedostatok primeraného posúdenia skutkového stavu prejednávanej veci.

Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode odvolateľ uplatňuje porušenie článku 87 ods. 3 písm. d) ES, a najmä pripustenie výnimky týkajúcej sa podpory „kultúry“ pre Consorzio Venezia Nuova a nedostatok posúdenia iných podnikov.

Piatym odvolacím dôvodom odvolateľ uplatňuje nedodržanie posúdenia kontinuity medzi vytýkanými úľavami (po júni 1994) a predchádzajúcim režimom (z roku 1973), čím boli porušené články 1 a 15 nariadenia Rady č. 659/1999⁽²⁾ z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] ES.

Predmetom šiesteho odvolacieho dôvodu je automatickosť príkazu na vymáhanie, ktorý porušuje článok 14 nariadenia č. 659/1999.

(¹) Rozhodnutie Komisie 2000/394/ES z 25. novembra 1999 o opatreniach pomoci v prospech podnikov usadených na území Benátok a Chioggie ustanovených zákonmi č. 30/1997 a č. 206/1995, ktorými sa zavádzajú úľavy na sociálnych odvodoch [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES 2000, L 150, s. 50).

(²) Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339.

Odvolanie podané 16. februára 2009: Hotel Cipriani Srl proti rozsudku Súdu prvého stupňa (šiesta rozšírená komora) z 28. novembra 2008 v spojených veciach T-254/00, T-270/00 a T-277/00, Hotel Cipriani SpA a i./Komisia

(vec C-73/09 P)

(2009/C 113/42)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Hotel Cipriani SpA (v zastúpení: A. Bianchini, advokát)

Ďalší účastníci konania: Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Talianska republika, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere“, Komisia Európskych spoločenských súdov

Návrhy odvolateľa

a) zrušiť napadnutý rozsudok Súdu prvého stupňa;

b) prijať dôvody žaloby na prvom stupni a následne:

— zrušiť rozhodnutie Komisie ES (¹), ktoré bolo predmetom konania na prvom stupni,

— subsidiárne zrušiť článok 5 rozhodnutia v rozsahu, v akom povinnosť vymáhania, ktorá sa v ňom uvádza, je vykladaná Komisiou ako povinnosť, ktorá zahŕňa pomoc priznanú na základe pravidla *de minimis*; a/alebo zrušiť článok 5 v rozsahu, v akom sa v ňom stanovuje zaplatenie úroku, ktorého sadzba je vyššia než sadzba, ktorú spoločnosť skutočne zaplatila za svoje vlastné dlhy;

c) zaviazať Komisiu na náhradu trov konania na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Vo svojom prvom odvolacom dôvode Hotel Cipriani uvádza porušenie a nesprávne uplatnenie článku 87 ods. 1 ES, najmä pokiaľ ide o nedostatok/protichodnosť odôvodnenia rozsudku Súdu prvého stupňa. Zákony a právne predpisy prijaté v rozpore s článkom 87 ES nepredstavujú žiadne narušenie alebo hrozbu narušenia hospodárskej súťaže na spoločnom trhu v oblasti hoteliérstva a reštauračných služieb (v ktorej pôsobí aj Hotel Cipriani), keďže územie Benátok má osobitné postavenie a nemá nijaký vplyv na spoločný trh, alebo keďže predmetné úľavy naozaj predstavujú náhradu výnimočných nákladov podnikov z dôvodu ťažkostí pôsobiť v geograficky vymedzenom trhu v porovnaní s podmienkami ostatných podnikov pôsobiacich na spoločnom európskom trhu. Súd prvého stupňa tieto osobitosti dostatočne nezohľadnil a obmedzil sa na tvrdenie — bez dostatočného odôvodnenia —, že výhody poskytnuté benátskym podnikom sú väčšie ako kompenzácia nevýhod vyplývajúcich z prostredia, čo vedie k nedostatku/protichodnosti odôvodnenia rozsudku Súdu prvého stupňa.

2. Vo svojom druhom odvolacom dôvode Hotel Cipriani uvádza porušenie a nesprávne uplatnenie článku 87 ods. 3 písm. c) ES založené na nelogickosti odôvodnenia rozsudku Súdu prvého stupňa. Komisia ako prvá, a následne Súd prvého stupňa nesprávne rozhodli o nemožnosti uplatnenia regionálnej výnimky stanovenej v článku 87 ods. 3 písm. c) ES, pretože, ako to bolo obsahlo podložené v konaní pred Súdom prvého stupňa, relevantný geografický trh oprávnené požíva úľavy na odvodoch stanovené vnútroštátnou právnou úpravou, pretože ich cieľom je iba chrániť sociálnu a hospodársku situáciu mesta Benátky bez toho, aby — ako to je odôvodnené v predchádzajúcom dôvode — narušovali hospodársku súťaž na spoločnom trhu.
3. Vo svojom treťom odvolacom dôvode Hotel Cipriani uvádza porušenie a nesprávne uplatnenie článku 87 ods. 3 písm. c) ES založené na nelogickosti odôvodnenia rozsudku Súdu prvého stupňa. V prejednávanej veci boli úľavy na odvodoch poskytnuté jednoznačne na zachovanie nesporného kultúrneho a umeleckého bohatstva mesta Benátky, čo predstavuje vysoké náklady pre podniky v oblasti lagúny, ktoré nemusia vynaložiť iné podniky v iných územiach. Rozsudok Súdu prvého stupňa v časti, v ktorej zamietol tieto dôvody predložené aj Hotelom Cipriani, nesprávne uviedol, že dôvody, založené na tom, že žalované podniky museli znášať náklady na zachovanie kultúrneho a umeleckého bohatstva Benátok, neboli dostatočne preukázané v každom osobitnom prípade. Toto rozhodnutie je z viacerých dôvodov nesprávne, osobitne preto, že bolo rozsiahle podložené, a to aj Komisii, že celé historické centrum Benátok znáša bremeno zachovania nehnuteľného dedičstva.
4. Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode Hotel Cipriani uvádza nezákonnosť ustanovení o nútenom vymáhaní poskytnutých úľav z dôvodu rozporu s článkom 14 ods. 1 nariadenia Rady č. 659/1999 ⁽²⁾ z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] ES. Uvedený článok 14 upravujúci vymáhanie pomoci nie je použiteľný, keďže v prejednávanej veci sa uplatňuje, že vymáhanie je v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva, pred Súdom prvého stupňa boli uvedené zásady proporcionality, rovnosti zaobchádzania a právnej istoty.
5. Vo svojom piatom odvolacom dôvode Hotel Cipriani uvádza porušenie článku 15 nariadenia č. 659/1999. Keďže Komisia prijala rozhodnutie 25. novembra 1999, lehota desiatich rokov stanovená v článku 15 (s istotou na základe *ratione temporis* uplatniteľná v prejednávanej veci) už uplynula, čím sa rušia účinky údajnej štátnej pomoci podľa zákona č. 171/1973, t. j. „osobitný zákon pre Benátky“.

Odvolanie podané 19. februára 2009: Società Italiana per il gas SpA (Italgas) proti rozsudku Súdu prvého stupňa (šiesta rozšírená komora) z 28. novembra 2008 v spojených veciach T-254/00, T-270/00 a T-277/00, Hotel Cipriani SpA a i./Komisia

(vec C-76/09 P)

(2009/C 113/43)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Società Italiana per il gas SpA (Italgas) (v zastúpení: M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Hotel Cipriani SpA, Talianska republika, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere“, Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľa

- zrušiť napadnutý rozsudok,
- zrušiť články 1 a 2 rozhodnutia ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa v nich daňové oslobodenia poskytnuté Talianskou republikou vyhlasujú za nezlučiteľné so spoločným trhom, a článok 5 rozhodnutia, alebo subsidiárne vrátiť vec Súdu prvého stupňa v súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

- Prvý odvolací dôvod sa týka nesprávneho právneho uplatnenia článku 87 ods. 1 ES a nedostatku odôvodnenia týkajúceho sa kompenzačnej povahy úľav v prejednávanej veci, ako aj dôkazov o narušení hospodárskej súťaže a dopadov na obchodovanie. Súd prvého stupňa sa však dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď napriek tomu, že uznal, že ak sa opatrenie obmedzí na náhradu objektívnych ekonomických nevýhod, nepredstavuje pomoc, rozhodol, že táto zásada na neuplatní v prejednávanej veci, pretože: i) musí byť úzky vzťah medzi sumou kompenzácie a dodatočnými nákladmi zafažujúcimi dotknuté podniky, ktorá pôsobí v lagúne Benátok a Chioggia; ii) dodatočné náklady zafažujúce podniky, ktoré sú príjemcami pomoci, sa počítajú s ohľadom na priemer nákladov podnikov Spoločenstva a nie podnikov na pevnine. Súd prvého stupňa okrem toho nepoukázal na rozporuplnosť sporného rozhodnutia, v ktorom Komisia pri hodnotení postavenia podniku povereného správou vodných služieb stanovila, že kompenzačná povaha opatrenia môže byť uznaná aj pri nedostatku zhody medzi významom verejného vplyvu a dodatočnými nákladmi zafažujúcimi podniky, a že tieto náklady nemusia byť nevyhnutne vypočítané na základe priemerných nákladov podnikov Spoločenstva.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2000/394/ES z 25. novembra 1999 o opatreniach pomoci v prospech podnikov usadených na území Benátok a Chioggie ustanovených zákonmi č. 30/1997 a č. 206/1995, ktorými sa zavádzajú úľavy na sociálnych odvodoch [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES 2000, L 150, s. 50).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339.